

ע"פ 42161/08/16 - מחמד עומר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 אפריל 2017

עפ"ת 42161-08-16 עומר נ' מדינת ישראל

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטיין כבוד השופטת דבורה עטר
המערער
מחמד עומר

נגד

המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד נסים זידאן

ב"כ המשיבה עו"ד איילה אורן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בתד"א 1621-08-14 (בית משפט השלום לתעבורה פתח תקווה) בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה, אי ציות לאור אדום ברמזור ונהיגה בקלות ראש ונידון לשנת מאסר בפועל, לשנת מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לפסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 5 שנים, לשנת פסילה על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין ולקנס בסכום של 10,000 ₪.

הערעור מכוון כלפי חומרת העונשים.

ב"כ המערער, שמייצג את המערער בהליך זה ולא ייצג אותו בבית משפט קמא, טוען לכשל בייצוג על ידי ב"כ המערער בבית משפט קמא בכך שלא הציג לבית משפט קמא פסיקה רלוונטית שיש בה כדי להקל עם המערער.

כמו כן טוען ב"כ המערער כי בית משפט קמא התעלם מהודאתו של המערער, מהעובדה שמאז החזרת רישיון הנהיגה למערער הוא לא עבר עבירות נוספות, התעלם מעברו הנקי של המערער ומנסיבותיו האישיות, כפי שתוארו בתסקיר שירות המבחן שהיה בפניו ובפניו.

כמו כן טוען ב"כ המערער כי מתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט קמא בין 10 ל-36 חודשי מאסר אינו משקף כראוי את מדיניות הענישה הנהוגת כפי שבאה לביטוי בפסקי הדין שצוטטו בהודעת הערעור וחלקם הוגשו בפנינו ואינו משקף כראוי את נסיבות המקרה נושא הערעור.

ב"כ המערער טוען כי פגיעת המערער בנפגעת הייתה פגיעה קלה ביותר ולכן אין בה כדי לשמש נימוק לקביעת מתחם ענישה מחמיר שכן חלק מפסקי הדין עליהם הסתמך בית משפט קמא מתייחסים לעבירה של גרם מוות ברשלנות שבצידה עבירת הפקרה לאחר פגיעה.

באשר לפסילת רישיון הנהיגה, טוען ב"כ המערער כי הרישיון הוא חלק בלתי נפרד מיכולתו של המערער לעבוד ולפרנס אותו ואת הוריו וכן משמש אותו הרכב להסיע את הוריו החולים, כפי שעולה ממסמכים רפואיים שצורפו להודעת הערעור, לטיפולים רפואיים ולדאוג למחייתם.

ב"כ המשיבה טענה כי אין כל בסיס לטענת כשל בייצוג שהעלה ב"כ המערער בפנינו, שכן הוא לא ביקש ולא קיבל את תגובת ב"כ המערער שייצג אותו בבית משפט קמא.

באשר לעונש - טענה ב"כ המערער כי מדובר בעונש ראוי בנסיבות המקרה שאינו סוטה קיצונית לחומרה באופן שמצדיק התערבות ערכאת ערעור.

לטענתה, המערער נכנס לצומת באור אדום, פגע בהולכת רגל בת 80 שחצתה במעבר חצייה וגילה בנהיגתו רשלנות בדרגה גבוהה. המערער היה מודע לפגיעה ובכל זאת לא המשיך בנסיעתו ולא הושיט לה עזרה וכך גם לא הסגיר את עצמו למשטרה אלא זו באה לביתו כעבור שעותיים מקרות התאונה.

באשר להמלצת שירות המבחן להטיל על המערער של"צ, אותה מבקש ב"כ המערער לאמץ, טוענת ב"כ המשיבה כי מדובר בהמלצה קיצונית שאינה תואמת את נסיבות המקרה וגם התסקיר שהוצג לבית משפט קמא מעלה שהמערער אמנם לקח אחריות על מעשיו אך גילה בלבול וחוסר עקביות בהם, דבר שמעיד על צמצום אחריות ועל קושי בהבנה של התנהגותו.

עיון בגזר הדין של בית משפט קמא ובתקדימים שהוצגו בפניו ובפנינו מעלה כי מתחם הענישה, לרבות הרף התחתון שלו, משקפים נכונה את מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של הפקרה לאחר פגיעה, גם אם העונש המירבי בגין אותה עבירה נושא הרשעתו של המערער הוא 7 שנות מאסר.

אנו רואים עין בעין עם בית משפט קמא את הפרת התכלית המשולשת שיש בעבירה של הפקרה לאחר פגיעה והיא הושטת עזרה רפואית והצלת חיים, סולידריות חברתית וחקירה ממצה של התאונה, על ידי המערער שלא רק שלא עצר סמוך למקום התאונה מיד לאחר קרותה, אלא גם לא הסגיר עצמו למשטרה, שבאה לביתו שעותיים לאחר התאונה.

איננו מקבלים את הסברו של המערער בפני שירות המבחן ובפנינו שכן גם אם היו אנשים אחרים במקום התאונה, היה

עליו לעצור את הרכב, לרדת למקום התאונה על מנת שיוכל לברר את מצבה של הנפגעת המבוגרת ולמסור פרטים שיעזרו לחקירת נסיבות התאונה.

משלא עשה כן, גם אם מצבה של נפגעת התאונה לא היה חמור כמו מצבם של חלק מהנפגעים בפסקי הדין שהוצגו בפני בית משפט קמא ובפניו, אין לזקוף עובדה זו לזכותו.

בית משפט קמא התחשב בקביעת מיקומו של המערער בכל הנסיבות לקולא שנטענו על ידי באי כוחו ובפניו, לרבות הודאתו של המערער, עברו הנקי, מצבם הרפואי של הוריו והנזק שייגרם לו כתוצאה משלילת הרישיון לתקופה ממושכת.

בית משפט קמא גם לא התעלם מתסקיר שירות המבחן ומההמלצה שבסופו ובצדק, כמו במקרים אחרים, לא קיבל את ההמלצה שכן היא לא מביאה בחשבון את התנהגותו של המערער לאחר התאונה ואת התנהגותו במהלך התאונה כאשר נהג באור אדום ברמזור, פגע בהולכת רגל מבוגרת שחצתה במעבר חצייה ולא עצר סמוך לאחר מכן על מנת לברר את מצבה ולמסור פרטים על נסיבות התאונה.

אף אנו איננו מקבלים את ההמלצה מרחיקת הלכת של שירות המבחן שכן גם שירות המבחן ציין כגורמי סיכון להישנות התנהגות דומה מצד המערער בעתיד את העדר בשלוותו הרגשית, העדר מיומנויות חברתיות וקושי להתמודד עם חוויות מתח ודחק, בהם לא קיבל טיפול גם מידי שירות המבחן.

אחרון בסדר הדברים אך לא בחשיבותם, אף אנו דוחים מכל וכל את טענות ב"כ המערער שהופיע בפניו באשר לכשל בייצוגו של המערער בבית משפט קמא, שכן ב"כ המערער לא טרח לבקש את תגובתו של ב"כ המערער שייצג אותו בבית משפט קמא, כפי שהיה עליו לעשות בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, בין השאר, ברע"פ 5989/13.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 4.6.17 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר הדין של בית משפט קמא.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן והודע היום כ"ט ניסן תשע"ז, 25/04/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

דבורה עטר, שופטת

שמואל בורנשטיין, שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד